

ИЗВЕШТАЈ

са студијског путовања „Под окриљем Белог анђела“ које је реализовано у недељу, 8. октобра 2023. године, у прелепом делу западне Србије - Пријепоље, манастир Милешева, слапови Сопотнице

На пут ка Пријепољу, у недељу, 8. октобра 2023. године, упутило се 16 радника ОШ „Бранко Радичевић“ Вранеша:

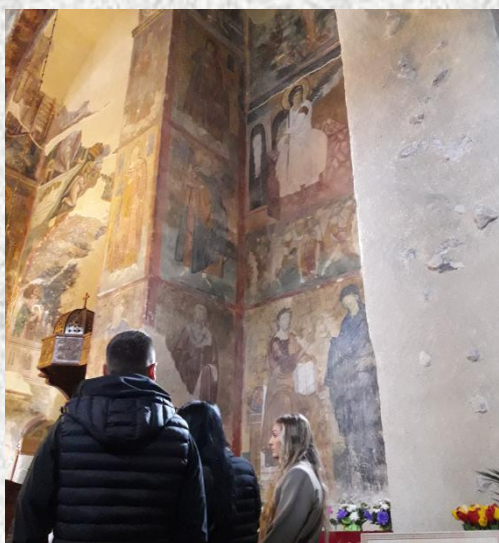
1. **Нена Пековић**
2. **Маја Гочанин**
3. **Љиљана Трифуновић**
4. **Милисав Краговић**
5. **Мирјана Дугалић**
6. **Дарко Пејковић**
7. **Ивана Васиљевић**
8. **Тамара Радовић**
9. **Весна Црноглавац**
10. **Иван Терзић**
11. **Јасна Јеротијевић**
12. **Јелена Илић**
13. **Дејан Јеринић**
14. **Слободан Медар**
15. **Весна Ђуровић и**
16. **Марица Драгањац.**

Полазак је био из Вранеша, у 7h.

Крећемо се према Прељини, а онда деоницом новог ауто - пута настављамо ка Пожеги, Ужицу, Златибору. Правимо једну паузу за кафицу и предак, а онда настављамо поред Нове Вароши и Пријепоља до прве одреднице у дану - манастира Милешева. Овај средњовековни манастир налази се реци Милешевци, свега шест километара удаљен од града Пријепоља. Подигао га је краљ Стефан Владислав у првој половини XIII века као своју задужбину и у њој је и сахрањен. Рађен у рашком стилу, овај манастир представља непокретно културно добро као споменик културе од изузетног значаја. Седиште је епископије Српске православне цркве. У Милешеви је радила једна од првих српских штампарија, која је издала велики број богослужбених и других црквених књига, што сведочи да се у манастиру радило на књизи и писаној речи и у најтежим условима. Упоредо са штампаријом, у Милешеви делује и манастирска школа, једна од најстаријих код Срба. Милешевска црква Светог Вазнесења Господњег зидана је по угледу на раније задужбине - Жичу и Студеницу.

Једна од важних чињеница везаних за овај манастир јесте та да је Свети сава пренет у Милешеву и свечано сахрањен у тек сазиданој припрати. Милешева тада постаје култно место које сви походе. Зато Турци 1594. године односе мошти светитеља и спаљују га на Врачару. Желећи да униште култ Светог Саве у српском народу, заправо чине да дух Светосавља још снажније живи. Милешевске фреске долазе у ред монументалног сликарства нашег средњег века. Њихову славу највише је пронео “Бели анђео на Христовом гробу”.

Фреска “Бели анђео” сматра се једним од најлепших радова српске и европске уметности средњег века. На слици је приказан Архангел Гаврило обучен у бео хитон који седи на камену и мироносницама показује место Христовог васкрснућа.

Занимљиво је да је први сателитски пренос видео сигнала 1962. године између Европе и Северне Америке садржао слику Белог анђела из Милешеве међу првим кадровима који су представљали поздрав Европљана према Амеици. Нешто касније, исти сигнал је био послат у свемир према могућим ванземаљским облицима живота. Одабран је и за ову прилику, јер је постао широм света препознат као симбол свеколиког мира. Треба још напоменути и то да Милешевско сликарство има још једну добро познату вредност, а то су - владалачки портрети.

Након шетње манастирском портом и обиласком околине, дошло је време за наставак пута. Крећемо се према прелепом природном феномену Србије - слаповима Сопотнице. Овај споменик природе (од 2005. године) заштићено је природно добро које обухвата извориште површинског тока реке Сопотнице са више сталних и повремених врела и извора. Они формирају токове који се спајају, а затим праве серију водопада. Како само име каже, налази се на реци Сопотници, на западним падинама планине Јадовник. Укупна површина заштићеног подручја је 209,34 хектара. Биосфера Сопотнице обухвата 62 врсте, од чега 10 јетрењача и више од 50 врста маховине. Поред водопада налазе се бројне старе и обновљене воденице.

Најупорнији међу нама успели су да се домогну и горњих водопада, а сама шетња до овог природног феномена и обилазак околине представљају праву благодет за душу и организам.

Дошло је време за ручак. Враћамо се у Пријепоље, у ресторан “Чаршију” где нас чекају веома укусни локални специјалитети. Засладили смо их са несвакидашњом посланицом - чоколадним суфлеом. Слободно време након тога користимо да обиђемо главно градско језгро Пријепоља. Прелазимо мост преко Лима и шетамо улицама града. Успут се нижу продавнице и верски објекти. Наилазимо на сахат кулу, симбол овог града. Ова туристичка атракција датира из XVI века. Након тога, са друге стране реке наилазимо на велики, зелени парк, место за прави одмор и уживање поред реке. Видели смо и скулптуре у дрвету, радове самоуког уметника Голуба Милановића.

У смирај дана наша дружина се окупља и креће полако назад. Према полазној тачки. Уз пут се препричавају догађаји и нижу се сећања на разна путовања којима смо били сведоци у претходним годинама. Наравно, говори се и о првој следећој турнеји која нас чека на пролеће - северној Италији са лепотицом Јадрана, Венецијом.

Уз једну паузу на половини пута, стижемо кућама око 22h. Задовољни и пуни лепих утисака.

